

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmvs LXIX. Saluum me fac Deus, quoniam intrauerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

En dabit ille suæ vocem quoque robore vocis;
 35 Huicque DEO robur, vos huic concedite palmam.
 Ille colit nostram gentem, decus Israël ille est;
 Ille potens magnum demonstrat in æthere robur.
 36 Terribilem tua sancta probat te maxime PRINCEPS
 Israëlisque DEVS, populo qui robora magna
 Ac vires fert ipse suo, DEVS optimus atque
 Laudibus assiduus, solenni & carmine dignus.

PSALMVS LXIX.

Saluum me fac Deus, quoniam intrauerunt.

VERITAS VICTRIX.

Ad præstantem, super Sofanin Davidis.

Carmen Dicolon Distrophon.

1 Sospes me DEVS erue,
 Obturare animam nam properant aquæ;
 2 Cœnoso penitus luto
 Immerfis pedibus sistere non queo:
 Vndas detidi in infimas,
 Cursus me & rapidi fluminis abstulit.
 4 Clamando miser hæreo,
 Nec vox rauca sonat gutture in arido:
 Intenti que meum in DEVM
 Dum spectant, oculi deficiunt mei.
 5 Non tam densa caput meum
 Vestit cæsaries, quam malè mî inuidi,
 Queis nunquam fueram grauis,
 Instant excidium fortiter in meum,
 Mendaci studio hostium,
 Ut quæ non rapui, soluere debeam.
 6 Si quid stultitiæ mihi est,
 Scis, te nulla DEVS culpa latet mea.
 7 Sperantes, HERE, te, mei
 IAS arripotens, ne pudeat grauis
 Exempli miseri ac nimis;
 Non ex me rubeant, qui studio tui
 Flagrant, ô DEVS, Israël
 Quem magnû didicit noscere PRINCIPEM.
 8 Te propter mala pertuli
 Probra, ac ora pudor turbidus inficit.
 9 Ignotus penitus meis
 Hospes relictior fratribus, & mex

Marris

- 19 Matris pignoribus : domus
 Me vrit cura tua. & probra nefaria
 In me iacta tuum cadunt.
 20 Ieiunus fleo, seu squallidus induor
 21 Sacco, materiem parant
 Risus, sanguis viris fabula turpibus.
 22 Qui in portis simul assident,
 De me colloquia atque otia tranfigunt
 Inter pocula me canunt,
 Quos caupona iocis ebria detinet.
 23 Ad te sed refero meas
 IAS ipse preces, iam DEVS annus;
 Responde mihi maximo
 Quo gaudes bonus o nomine dicier,
 Quo verax opifer tuis
 Promissisque tenax nosceris a piis.
 24 Ne mergar, trahe me, luto
 Ereptum inuidix fluctisonisque aquis:
 25 Decursus fluuij celer
 Ne me corripiat, gurgitis aut feri
 Voluens sorbeat impetus:
 In me neu cocant ora voraginis.
 26 IAS dicta foue mea;
 Namque est summa tua & nota benignitas:
 27 Tu, quem maxima veritas
 Delectat, propius respice me; tuo
 Seruo neu faciem nega:
 Anguste premor, o me propera audiens
 28 Accede hanc animam, eripe,
 Hostes conficiunt, erue me erue:
 29 Nam tu probra tenes mea;
 Et quis me pudor atque inficiat rubor.
 30 Quam multis premar hostibus
 Scis, vt probra meum cor feriant mala.
 Quam multum doleam miser;
 Nemo est qui lachrymas commiserans meas,
 Quanquam quaesierim, leuet:
 Solamenque petens, inuenio nihil.
 31 Quin fel in mea fercula
 Miscere haud dubitant, poculaque acida:
 Et corrupta parant mihi
 Prompti porrigere hxc, dum sitio dolens.
 Illis

23 Illi

Pa

34

Lu

35

Ta

36

Ac

37 Per

Et

38 Pra

Et

39 Viu

30 AE

31 No

32 IA

Te

33 Ex

Lx

34

Nu

35 Hu

36 Na

Se

De

37

- 23 Illis mensa ruit sua
Præsentem in laqueum, præmia debita:
Pace & præcipiti ruant:
- 24 Obscuris oculis nil videant, graui his
Lumbos pondere comprime.
- 25 Bilem funde tuam his quos furor ac rursus
Tactos turbet & opprimat.
- 26 Destruata his iaceant alta palatia,
Ac tentoria qui colat,
Horum permaneat nemo superstitum.
- 27 Pergunt vulnere nam graui,
Quem tu cumque feris perdere protinus:
Et narrant numero addito,
Occisi vt nimium perdoleant tui.
- 28 Prauo da vitio arbirer,
Vt prauum vitium connumerent suum;
Et nunquam veniant tuam
Illi in iustitiam (iudicio integro:)
- 29 Viuentum remoue hos libro,
Nec iustis genus hoc annumeres viris.
- 30 Aegrum me atque inopem DEVS
In celsis tuere & pone salutifer:
- 31 Nomen magnificum DEI
Laudabo celebri carmine gratulans.
- 32 IAE hæc dona placent magis,
Quam si taurus ei vel vitulus cadat,
Terram spargere qui vngulis
Diffisis valeat, cornuaque exerat.
- 33 Exemplo atque inopum meo,
Cultorumque DEI viuida gestiens
Lætis pectora gaudiis:
- 34 IAS namque humiles respicit audiens,
Nunquam negligit ac suos
Vinctos solliciti carceris in specu.
- 35 Hunc terra, hunc celebrent poli;
Hunc quidquid liquidis in pelagis meat.
- 36 Nam seruare Sionios
Ciues, restituens moenia & vrbibus
Sedem perpetuam parat,
Quamque hæres teneat turba fidelium:
Deductum & famulis suis
- 37 Semen possideat, qui que colunt sacrum

Nomen, progenies pia,
Securi sativis confideant agris.

PSAL. LXX.

Deus in adiutorium meum intende.

VOTVM PRO VICTORIA
DE PECCATO.

Ad præstantem Psalmus David
ad admonendum.

Carmen Tricolon Tetrasrophon.

- 2 **M**E liberare vt prospicias citò
PRINCEPS vt ad sis auxilio mihi
IAS benignusque æquus idem,
Accelera ac propera aduocatus.
- 3 Turpem repulsam principe te ferant,
Quicumque quaerunt hanc animam, malum
Optant meumve; & hos retrorsum
Dedecus amoueat pudendum.
- 4 Probrum reuersi in præmia perferent,
Vah, vah, solent qui dicere; gaudium
5 Te sed petentes atque dulcis
Lætitiâ exhilarabit omnes.
Tux salutis munera quique amant,
Dicent quantes: Maxima PRINCIPIS
Sit culta maiestas, & omne
Perpetuò celebrata in ævum.
- 6 Ergo ipse egenus, pauper, inops, precor
PRINCEPS meum te præsidium, mihi
Te sospitem, nil moratus
Accelera o mihi prosper IAS.

PSALMVS LXXI.

In te Domine speravi, non confundar in æternum.

DIVINAE VERITATIS ASSERTIO.

Carmen Dicolon Distrophon.

- 1 **I**AS in te confisum ne me irrita spes hæc
Pudore turbans vrgeat sollicitudinibus.
- 2 Iustus vt es, factisque, aurem mihi flecte benignam;
Defende, serua sospitem, ne mala me perimant.
- 3 Tu mihi præsidium sis arx adendaque semper
Tu firma rupe, & salus sit tibi chara mea.

4 Eripe